

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 Уп. 73/16
Дана 04.07.2018. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник адвокат Драгана М. Динић - Јотић из Београда, Кумановска 11, за понављање судског поступка правноснажно завршеног пресудом Управног суда 5 10678/11 од 26.01.2012. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.07.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Управног суда 5 10678/11 од 26.01.2012. године одбијена је тужба тужиоца поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број: ... од 24.08.2011. године, којим је тужиоцу, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе за град Београд престао радни однос са 31.08.2011. године, због безбедносних сметњи.

Тужбом поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 20.06.2016. године, тужилац је тражио понављање судског поступка применом одредби члана 56. став 1. тачка 7. Закона о управним споровима, наводећи да је у "Службеном гласнику РС" број 53/16 објављена одлука Европског суда за људска права од 12.01.2016. године којом су усвојене представке три држављана наше земље, бивших полицајаца, којима је као и тужиоцу престао радни однос код туженог због тога што је против тих лица, као припадника МУП, покренут кривични поступак због основане сумње да су извршила кривично дело, а та лица су касније ослобођена кривичне одговорности. Даље је навео да је решење туженог од 24.08.2011. године донето на основу члана 168. Закона о полицији ("Службени гласник РС", број 101/05) због тога што је против тужиоца био у току кривични поступак због извршења кривичног дела које се гони по службеној дужности, те су настале безбедносне сметње из члана 111. Закона о полицији због којих

са тужиоцем не би био заснован радни однос у МУП да су у време заснивања постојале, али да је пресудом Апелационог суда у Београду број КЖ 5774/13 од 05.12.2013. године кривични поступак окончан тако што је тужилац ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају и кривично дело злостављања. Додао је да је и Европски суд за људска права у својој одлуци од 12.01.2016. године нашао да је одредбом члана 168. Закона о полицији дато дискреционо право Министарству унутрашњих послова да одлучује о отказу полицајаца против којих је у току кривични поступак, а нису дате никакве смернице како се то дискреционо право примењује, нити упутство у вези са последицама ослобађања полицајаца од кривичне оптужбе, што тај закон чини не само непрецизним, већ га је, како је то закључио Европски суд за људска права, министарство произвољно примењивало. Предложио је да суд тужбу уважи, преиначи пресуду Управног суда 5 10678/11 од 26.01.2012. године и поништи решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број: ... од 24.08.2011. године, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове поступка.

У поступку испитивања поднете тужбе за понављање поступка, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, јер тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка.

Одредбом члана 56. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) прописано је да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке: 1) ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку; 2) ако је до судске одлуке дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или је одлука издејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противничког заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело; 3) ако је судска одлука заснована на пресуди донетој у казненој или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном судском одлуком; 4) ако је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива на том исказу; 5) ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору; 6) ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору и 7) ако став из накнадно донете одлуке Европског суда за људска права у истој ствари може да буде од утицаја на законитост правоснажно окончаног судског поступка.

Одредбом члана 59. истог закона прописано је да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести: судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи, законски разлог понављања (члан 56) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа, околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује, у ком правцу и обиму се предлаже

измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи, а одредбом члана 60. да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице или да тужба није благовремена или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Према стању у списима предмета број 5 10678/11, Управни суд је поступак у том предмету окончао доношењем пресуде којом је одбијена тужба тужиоца поднета ради поништаја решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број: ... од 24.08.2011. године, којим је тужиоцу престао радни однос због безбедносних сметњи, а које решење је донето у поступку у коме је утврђено да су настале безбедносне сметње из члана 111. Закона о полицији (“Службени гласник РС”, бр. 101/05 и 63/09) због којих са тужиоцем не би био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова да су у време заснивања радног односа постојале, а не на основу чињенице да је тужилац ослобођен оптужбе за кривична дела која су му стављена на терет.

По оцени Управног суда, одлука о тужиочевој кривици није била од утицаја на доношење решења о престанку радног односа због безбедносних сметњи из члана 111. Закона о полицији, већ радни однос по наведеном члану закона престаје самом чињеницом покретања кривичног поступка, због кривичног дела које се гони по службеној дужности. Како је у конкретном случају тужилац предлог за понављање поступка поднео на основу одредбе члана 56. став 1. тачка 7. Закона о управним споровима и имајући у виду приложену одлуку Европског суда за људска права “Милојевић и др. против Србије” од 12.01.2016. године, Управни суд налази да је неутемељено позивање тужиоца на означену одлуку, будући да та одлука није донета у истој ствари да би став који је заузет у одлуци могао да буде од утицаја на законитост правоснажно окончаног судског поступка. Наиме, ова одлука, као и одлуке Уставног суда Републике Србије Уж. 1757/2009 од 17.09.2012. године (Радовановић против Србије) и Уж. 753/08 од 19.01.2011. године (Стефановић против Србије), на коју судску праксу се у својој одлуци позвао Европски суд за људска права, се односе на примену одредбе члана 45. Закона о унутрашњим пословима (“Службени гласник РС”, бр. 44/91 ... 106/03), док је пресуда Управног суда у односу на коју се понављање судског поступка тражи, заснована на оцени законитости решења донетог применом одредби члана 168. у вези са чланом 111. Закона о полицији (“Службени гласник РС”, бр. 111/05 и 63/09). Стога се не ради о одлуци донетој у истој ствари у смислу одредбе чл. 56. став 1. тачка 7. Закона о управним споровима, будући да наведеним одредбама члана 45. Закона о унутрашњим пословима и члана 168. Закона о полицији разлози за престанак радног односа и овлашћења надлежног органа да оцени постојање услова за престанак радног односа лица запосленог у Министарству унутрашњих послова, нису на идентичан начин били решени.

Следом изложеног, налазећи да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање управно-судског поступка, Управни суд је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима донео одлуку као у

диспозитиву решења.

С обзиром да је тужба одбачена, то суд није посебно одлучивао о траженим трошковима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.07.2018. године, I-1 Уп 73/16

Записничар
Биљана Стојановић, с.р.

Председник већа - судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР